

El fons de Caixa Sabadell es converteix en ferment de l'art actual

Deu creadors, d'Antoni Marqués a Werens, li donen la volta a 'Interaccions'

De l'antiga Caixa de Sabadell n'ha quedat el patrimoni cultural. Hi figura el fons d'art, amb més de 1.300 peces. Per crear a partir seu, s'hi han encarat deu dels millors exponents de l'art actual a la ciutat. D'aquí l'exposició «Interaccions», que divendres (19 h) s'inaugura. No té res d'avorrit, i farà parlar.

JOSEP ACHÉ

L'escultor Antoni Marqués ha fet per l'ocasió una peça que titula «autorretrat», i l'ha posat al davant de la convencionalíssima galeria de retrats d'antics presidents de Caixa Sabadell que en els temps durs de la postguerra va pintar l'injustament oblidat Màrius Vilatóbà. Emigrat a Mèxic, on va morir, també va retratar Pau Casals.

El grafiter Werens pintarà un mural a partir del cèlebre Onze de Setembre d'Antoni Estruch, que a poc de pintar-lo al 1903 va emigrar a l'Argentina. En la relació de deu artistes actuals convidats hi figura des de Fina Miralles, pionera fa quaranta anys de l'art conceptual, fins al joier Enric Majoral que, davant l'encàrrec, ret homenatge a una de les poques obres d'Alfons Borrell amb què compta el fons.

Però tant com transgressor, Interaccions acaba prenent un aire de família, cordial i en el

FOTOS: LLUÍS FRANCO

El Col·lectiu Estarters ha recreat la planimetria que Joan Vilacasa va dedicar a Sabadell

Un mirall domina l'escultura 'Autorretrat', de Marqués, enmig dels antics presidents de la Caixa

fons obvi de tan evident. És molt present en l'espectacular i saborós homenatge que el

Col·lectiu Estarter dedica a Joan Vilacasa. Converteixen en maqueta escultòrica pla-

nimetria que va dedicar a Sabadell. I el Col·lectiu Site Size s'ha fixat en un dibuix de Ra-

Un fons de 1.300 obres no gens negligible

L'exposició inclou les fitxes de les 1.300 obres del fons de l'antiga Caixa. Hi ha peces comprades en botigues de mobles, per decorar oficines. Així consta a les fitxes corresponents. Però també obra gràfica de pintors com Braque o Miró, a més de Joan Ponç o Tàpies. Entremig, alguna rara mena de grans mestres antics com Luca Giordano o Vernet. I en l'art modern de Sabadell, peces prou rellevants de Vilacasa o Alfons Borrell, no gaire habituals en altres col·leccions de Sabadell i sí, en museus dels més prestigiosos al món.

mon Noé amb la història de la Caixa de Sabadell com a tema.

Un continu de sorpreses

No lluny de la línia de Site-Size, que ara fa dos anys van dur el seu discurs crític a la Biennial de Venècia, la videorealitzadora Isabel Andrés Portí tracta de la deslocalització del tèxtil, amb un paisatge al oli del Ripoll i imatges de la tragèdia de Bangladesh. I, en la fotografia, Llorenç Ugas s'inspira en un d'aquells cementiris crepusculars de Modest Urgell, tan al gust de la burgesia catalana de fa més d'un segle.

«Hem convertit les obres de fons d'art en dispositius per a la reflexió», en va dir ahir el comissari de l'exposició, Pep Dardanyà. La llibertat dels artistes també s'hi fa notòria. Tant com testimoniar l'antiga riquesa de l'extingida Caixa d'Estalvis, el fons d'art s'ha convertit en un insòlit ferment per la creació més radicalment contemporània. L'exposició és una sorpresa contínua ■